

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Hargitai Kornélia ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Magyar János ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Nyíregyházi Városi Bíróság előtt 22.P.23.750/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.Pf.20.860/2007/7. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes által 15. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 80.000 (Nyolcvanezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget és térítsen meg az államnak külön felhívásra 180.000 (Egyszáznyolcvanezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

A felperest 2001. június 13-án Nyíregyházán, kijelölt gyalogátkelőhelyen elütötte egy személygépkocsi, amelynek üzembentartója az alperes biztosítónál rendelkezett kötelező gépjármű felelősségbiztosítással. A baleset következtében a felperes agyrázkódást, bal lapockatörést és hámphorzsolásos sérüléseket szenvedett. Az agyrázkódása miatt hangulatzavar, depresszió, valamint pánikbetegség alakult ki. A felperesnek több - a balesettel összefüggésben nem álló - betegsége is van, munkaképessége a baleset után 67%-os mértékben csökkent.

A felperes a felemelt keresetében nem vagyoni kártérítés címén 6 millió forint és ennek a 2001. június 13. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A keresetnek helyt adó elsőfokú ítélet indokolásában a bíróság megállapította az orvosszakértői vélemények alapján, hogy az agyrázkódás utáni tünet együttes, a kifejezett pszichés eltérések, egyértelműen baleseti eredetűek és ennek megfelelően a rokkantság is „túlnyomó részben” baleseti eredetű. Az alperes az ügy

elbírálására irányadó, korábban hatályban volt, a gépjármű üzemtartójának kötelező felelősségbiztosításáról szóló 171/2000. (X.13.) Korm. rendelet 2. §-ának (2) bekezdése, 7. §-ának (1) bekezdése, valamint a Ptk. 355. §-ának (1) és (4) bekezdése alapján köteles a kár megtérítésére. Az elsőfokú ítélet indokolása szerint a baleset következtében a felperesnek a Ptk. 76. §-a szerinti testi épséghez, egészséghez, valamint emberi méltósághoz fűződő joga sérült. A Pp. 206. §-ának (2) bekezdése alapján a bíróság mérlegeléssel a nem vagyoni kártérítés mértékét 6 millió forintban határozta meg a felperes életvitelében bekövetkezett hátrányos változások, valamint a balesetkor fennálló értékviszonyok figyelembevételével.

Az alperes a fellebbezésében az 1 millió forint nem vagyoni kártérítést meghaladóan a kereset elutasítását kérte. A másodfokú bíróság az ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét megváltoztatta, az alperes marasztalásának főösszegét 3 millió forintba leszállította és ennek megfelelően rendelkezett az elsőfokú perköltség viselésének megváltoztatásáról. A másodfokú ítéletben a bíróság a 34/1992. (VI.1.) AB határozat indokolása alapján kiemelte, hogy a nem vagyoni károknál a pénzbeli kártérítésnek az a funkciója, hogy az elszenvedett sérelem hozzávetőleges kiegyensúlyozására olyan vagyoni szolgáltatás nyújtásával gondoskodjon, amely az elszenvedett sérelemért körülbelül egyenértékű másnemű előnyt nyújt. A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság eltúlzottan állapította meg a nem vagyoni kártérítés összegét, ezért azt leszállította, figyelembe véve az orvosszakértői vélemény másodfokú eljárásban beszerzett kiegészítését, amely szerint a felperes munkaképesség-csökkenése 30%-ban a felperes sorsszerű betegségeivel és 50%-ban a balesettel áll okozati összefüggésben.

A felperes felülvizsgálati kérelme az elsőfokú ítélettel egyezően, a keresetnek teljes mértékben helyt adó döntés meghozatalára irányult. Hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság a munkaképesség-csökkenéssel kapcsolatos orvosszakértői véleménykiegészítés alapján szállította le a marasztalási összeget, holott a munkaképesség-csökkenésen kívül más hátrányokat is figyelembe kell venni. Az adott esetben azt, hogy a balesetet követően kialakult hangulatzavar, depresszió és pánikbetegség következtében a felperes minden funkciójában beszűkült, munkáját a legnagyobb erőfeszítés ellenére sem tudja folytatni, családfői tekintélyét elvesztette, egészségi állapotának romlása a házasságára, házastársa egészségi állapotára is kihatott. Mindezekre tekintettel a felperes szerint a jogerős ítélet a Pp. 206. §-ának (3) bekezdését és a Ptk. 355. §-ának (4) bekezdését sérti. Utalt arra is, hogy a kamatfizetési kötelezettség tekintetében a rendelkezés pontosításra szorul, mert erre a másodfokú ítélet nem terjedt ki,

ezért az alperes úgy értelmezte, hogy kamatfizetési kötelezettsége nincs.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részének hatályban tartására irányult.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése és 275. §-ának (2) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálattal támadott részében a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okok miatt jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati kérelem a nem vagyoni kártérítés mértékének megállapítását támadta, a jogerős ítélet azonban a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sérti.

Nem vitatott az alperes kártérítési felelőssége a 2001. június 13-án bekövetkezett balesettel összefüggő nem vagyoni kárért. Az elsőfokú ítélet indokolásában a bíróság helytállóan állapította meg a felperes személyhez fűződő joginak megsértését és mindazokat a hátrányokat, amelyeket a Ptk. 355. §-ának (4) bekezdése alapján a nem vagyoni kártérítés megállapítása során a bíróságnak értékelnie kell. Nincs szó arról, hogy a másodfokú bíróság kizárólag a balesettel összefüggő munkaképesség-csökkenést vette volna alapul, hanem a marasztalási összeg leszállítását azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított nem vagyoni kártérítés összege eltúlzott. A másodfokú bíróság által az orvosszakértői vélemény kiegészítésének beszerzését indokolta annak tisztázása, hogy a felperes egészségi állapotának a munkaképessége csökkenését is eredményező változásában milyen mértékben volt szerepe a balesetnek és milyen mértékben a sorsszerű betegségeknek. A bíróságnak a nem vagyoni kártérítés mértékét úgy kell meghatároznia, hogy a személyi sérelem súlyát, következményeit, a károsodáskor fennálló ár- és értékviszonyokat, valamint a bírói gyakorlat összehasonlításra alkalmas más ügyekben hozott döntéseit mérlegelje. A jogerős ítéletben ennek megfelelően megállapított nem vagyoni kártérítés arányban áll a károsultat ért nem vagyoni hátránnyal, a Ptk. 355. §-a (4) bekezdése és a Pp. 206. §-a (3) bekezdése megsértésének megállapítására nincs alap. A kamattal kapcsolatos jogerős ítéleti rendelkezés pontosítása szükségtelen. A másodfokú ítélet az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét kizárólag a marasztalási főösszeg és a perköltség tekintetében változtatta meg, a kamatfizetés kezdő időpontját és mértékét nem érintette, így az alperest a kamatfizetési kötelezettség nyilvánvalóan terheli az elsőfokú ítélet rendelkező részében foglaltak szerint.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet jogszabálysértés hiányában a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül meghozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3)

bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére, míg a le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről szóló rendelkezés a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2008. május 22.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Udvary Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Besenyeiné dr. Varga Katalin s.k. bíró